

ارزیابی اثرات آنتی‌اکسیدانی عصاره استونی و متانولی دانه ذرت خوشه‌ای در مقایسه با TBHQ در چربی دنبه گوسفند

سحر لشگری^۱ - مجید جوانمرد^{۲*}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۴/۱۰

چکیده

امروزه آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی به دلیل اثرات منفی آنتی‌اکسیدان‌های مصنوعی از جمله سرطان‌زایی و سمیت بیشتر مورد پذیرش می‌باشند. این مسئله منجر به ایجاد علاقه فزاینده در جهت جستجو برای آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی شده است. هدف از این پژوهش، بررسی نوع و میزان ترکیبات فنولی موجود در دانه ذرت خوشه‌ای به عنوان منبع ترکیبات آنتی‌اکسیدانی طبیعی و همچنین تعیین میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی این ترکیبات استخراج شده در چربی دنبه می‌باشد. عصاره موجود در دانه کامل ذرت خوشه‌ای با کمک حلال‌های آلی (استون و متانول) استخراج گردید و ترکیبات تشکیل دهنده آن با روش کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا تعیین گردید. میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی ترکیبات استخراج شده در مقایسه با نمونه شاهد و آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ و با اندازه‌گیری شاخص‌های پراکسید، تیوباربیتریک اسید و زمان مقاومت به اکسید شدن در چربی دنبه مشخص شد. میزان کل ترکیبات فنولی موجود در دانه ذرت خوشه‌ای ۷۰۰ (mgGA/100gr) بدست آمد. اسیدهای فنولیک از جمله اسید گالیک، اسید وانیلیک، اسید فرولیک، اسید کافئیک و فلاونوئیدها و آنتوسیانین‌ها به عنوان ترکیبات فنولی اصلی با روش کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا در ذرت خوشه‌ای شناسایی شدند. با افزایش غلظت عصاره تام ذرت خوشه‌ای فعالیت آنتی‌اکسیدانی افزایش یافت. به طوریکه بیشترین فعالیت آنتی‌اکسیدانی و پایداری اکسیداتیو در چربی دنبه در اثر افزودن ۲۰۰۰ (ppm) عصاره تام دانه ذرت خوشه‌ای ایجاد شد اما اثر ممانعت‌کنندگی اکسیداتیو این غلظت در مقایسه با غلظت ۱۰۰ (ppm) آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ در چربی دنبه کمتر بود زیرا که ترکیبات فنولی موجود در دانه ذرت خوشه‌ای به حرارت بالا حساس بوده و طی مدت طولانی تجزیه شدند. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که می‌توان از ترکیبات فنولی موجود در دانه ذرت خوشه‌ای به عنوان منبع آنتی‌اکسیدان طبیعی در روغن‌های خوراکی استفاده نمود و همچنین در صورت استفاده از دمای پایین این ترکیبات می‌توانند رقیب خوبی برای آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ باشند.

واژه‌های کلیدی: ترکیبات فنولی، دانه ذرت خوشه‌ای، چربی دنبه، فعالیت آنتی‌اکسیدانی، گاز کروماتوگرافی با کارایی بالا

مقدمه

سیستان، کرمان، اصفهان، یزد، گیلان، مازندران و بنادر جنوبی به طور پراکنده وجود دارد (اهدایی، ۱۳۷۲). پنج کشور عمده تولیدکننده این غله عبارتند از: ایالات متحده آمریکا (۲۵ درصد)، هندوستان (۲۱/۵ درصد)، مکزیک (۱۱ درصد)، چین (۹ درصد)، و نیجریا (۷ درصد) که این کشورها با هم ۷۳ درصد این محصول را در جهان تولید می‌کنند. از کل مناطق جهانی کشت ذرت خوشه‌ای بیش از ۸۰ درصد آن در کشورهای در حال توسعه قرار دارد. موارد مصرف آن مانند مصارف ذرت و جو، غذای انسان و تهیه خوراک دام و طیور و همچنین در صنایع نشاسته و الکل سازی است (Dykes & Rooney, 2006). همچنین ذرت خوشه‌ای حاوی ترکیبات فنولی نظیر اسیدهای فنولیک و فلاونوئیدها می‌باشد. این ترکیبات فنولی که در لایه‌های

ذرت خوشه‌ای با نام علمی *Sorghum L. Moench bicolor* گیاهی از خانواده غلات است که در ایران ذرت خوشه‌ای نامیده می‌شود. ذرت خوشه‌ای مهم‌ترین غله بعد از گندم، برنج، ذرت و جو در مقام پنجم قرار دارد (Diko & Gruppen, 2006). توده‌های زراعی بومی ذرت خوشه‌ای در مناطق جنوب خراسان،

۱- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد علوم و مهندسی صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

۲- دانشیار گروه صنایع غذایی و تبدیلی، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، تهران

(Email: javanmard@irost.ir)

*- نویسنده مسئول:

معمولاً به مواد غذایی چرب اضافه می شوند تا چربی ها را در مقابل اکسیداسیون پایدار نمایند (فاطمی، ۱۳۷۸). در مورد مصرف این آنتی-اکسیدان های مصنوعی به علت اثرات منفی گزارش شده آنها، نگرانی وجود دارد. به همین علت امروزه نسبت به کاربرد آنتی اکسیدان های فنولی طبیعی تمایل بیشتری وجود دارد. ترکیبات آنتی اکسیدانی حاصل از منابع گیاهی با شکستن رادیکال های لیپیدی به عنوان آنتی اکسیدان عمل کرده و همچنین در حضور یون های فلزی، این فنول ها هم باشکستن رادیکال ها وهم با مهار کردن فلزات به صورت آنتی اکسیدان عمل می کنند (Sikwese & Duodu, 2006). در دنیا مطالعات زیادی بر روی چربی حیوانی انجام گرفته است این مطالعات عمدتاً بر روی بررسی ویژگی های فیزیکی و شیمیایی این چربی ها بوده است (۱۹). همچنین مطالعات زیادی بر روی پایداری این دسته از چربی ها در اثر مخلوط کردن آنها با آنتی اکسیدان های طبیعی انجام شده است (Hahn *et al.*, 1984).

هدف از این تحقیق، شناسایی و تعیین کمی و کیفی ترکیبات فنولی موجود در ذرت خوشه ای به روش کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا^۴ (HPLC) و تعیین فعالیت آنتی اکسیدانی آن در چربی دنبه جهت کاربرد آن به عنوان یک آنتی اکسیدان طبیعی و سالم می باشد.

مواد و روش ها

غله ذرت خوشه ای به صورت خشک از بازار تهیه شد. چربی دنبه نیز پس از خرید از کشتارگاه در آزمایشگاه استخراج گردید. همچنین آنتی اکسیدان مصنوعی TBHQ ساخت شرکت Sigma Aldrich و سایر مواد شیمیایی مورد استفاده نیز ساخت شرکت مرک آلمان و دکتر مجللی ایران بودند.

مراحل استخراج عصاره فنولی تام ذرت خوشه ای

آماده سازی نمونه ذرت خوشه ای: ابتدا دانه های فوق تمیز شد و دانه های آسیب دیده، خرد شده، خشره زده یا بیمار و سایر مواد خارجی از آن جدا گردید. دانه به طور کامل آسیاب شد به طوری که از الک هایی با منفذ ۰/۵ میلی متر قابل عبور بود (Sikwese & Duodu, 2006).

استخراج عصاره فنولی تام

استخراج عصاره فنولی ذرت خوشه ای با یک روش استخراج ولی با دو حلال استون و متانول بطور جداگانه انجام گرفت تا مشخص

خارجی دانه ذرت خوشه ای قرار دارند دارای ویژگی های ساختاری مناسب برای شکستن رادیکال ها می باشند که آنها را قادر می سازد تا آنتی اکسیدان های مؤثری باشند (Sikwese & Duodu, 2006). Awika & Rooney در سال ۲۰۰۳ از ذرت خوشه ای به عنوان یک ترکیب آنتی اکسیدانی استفاده کردند. آنها دریافتند که ترکیبات فنولی در لایه های خارجی این دانه متمرکز شده است. Dykes و Rooney در سال ۲۰۰۶ ترکیبات فنولی دانه ذرت خوشه ای را از لحاظ کمی و کیفی مورد آنالیز قرار دادند. آنها با کمک روشهای مختلف شیمیایی و فیزیکی دریافتند که ترکیبات فنولی دانه ذرت خوشه ای عبارتند از: اسیدهای فنولیک، فلاونوئیدها و تانن های تراکمی. Duodu و Sikwese در سال ۲۰۰۶ اثر آنتی-اکسیدانی عصاره کامل (بعبارتی هیچگونه فرآیندی نظیر رنگ بری یا بوگیری در عصاره صورت نگرفته است) ذرت خوشه ای را در روغن آفتابگردان در حضور یون های آهن بررسی نمودند و دریافتند که این عصاره علاوه بر اینکه می تواند در حد قابل توجهی از تشکیل محصولات اولیه و ثانویه اکسیداسیون در روغن آفتابگردان جلوگیری نماید، می تواند به عنوان یک تشکیل دهنده کمپلکس با فلزات نیز عمل کند.

دنبه گوسفند بخش بزرگی از تولید چربی حیوانی را در ایران تشکیل می دهد و حاوی ۹۵-۸۵ درصد چربی است. با توجه به این که مصرف چربی دنبه در زنجیره غذایی انسان توصیه نمی شود، اما مصرف آن تحت عنوان "روغن حیوانی" در فرهنگ غذایی ایران جایگاه خاصی دارد (قاسمی افشار، ۱۳۸۶).

چربی قابل استخراج دنبه گوسفندی در ایران سالانه بیش از ۴۹۵۰۰ تن می باشد. بخش اعظم این چربی حیوانی با قیمت مناسب جهت مصارف صنعتی از قبیل صابون سازی، شمع سازی و نساجی مورد استفاده قرار می گیرد و یا صادر می شود. همچنین پس از کاهش کلسترول طی فرآیندهای مختلف، از چربی دنبه می توان در فرمولاسیون محصولات مختلف مثل مارگارین و فرآورده های قنادی به عنوان جایگزین روغن هیدروژنه استفاده نمود و یا با کمک فراکسیون گیری، فراکسیون هایی با درجه اشباعیت مختلف و با کاربردهای متفاوت به دست آورد (Ünsal & Aktas, 2003). چربی دنبه نظیر سایر چربی های حیوانی فاقد منابع آنتی اکسیدانی طبیعی (بر خلاف منابع چربی گیاهی) می باشد (قراچورلو و همکاران، ۱۳۸۶). لذا در این تحقیق از چربی دنبه به منظور بررسی فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره فنولی دانه ذرت خوشه ای استفاده شد تا منحصراً خاصیت آنتی اکسیدانی عصاره ارزیابی گردد و اثرات سینرژیستی مطرح نباشد. آنتی اکسیدان های فنولی سنتزی مانند بوتیل هیدروکسی تولوئن^۱، بوتیل هیدروکسی آنیزول^۲ و ترتیری بوتیل هیدروکسینون^۳

2- Butylated Hydroxy Anisole (BHA)

3- Tertiary Butyl Hydro Quinone (TBHQ)

4- High Performance Liquid Chromatography

1- Butylated Hydroxy Toluene (BHT)

روش‌ها و ابزار تجزیه و تحلیل داده‌ها

به منظور تجزیه و تحلیل آماری از نرم افزارهای SPSS و Excel استفاده شد. طرح آزمایش، طرح فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی است و تمامی آزمون‌ها با سه تکرار و آزمون رنسیمت با دو تکرار انجام شد. داده‌های حاصل از تأثیر ترکیبات فنولی خام بر روی شاخص‌های شیمیایی با آنالیز واریانس (ANOVA) بررسی شدند. آزمون مقایسه میانگین LSD برای تعیین تفاوت بین میانگین‌ها در سطح اطمینان $P < 0/05$ استفاده شد. داده‌های حاصل از بررسی پایداری اکسیداتیو دانه گوسفند و بررسی اختلاف نیز با آنالیز واریانس (ANOVA) به صورت طرح کاملاً تصادفی محاسبه شد.

نتایج و بحث

ترکیبات فنولی عصاره دانه ذرت خوشه‌ای

شکل ۱ کروماتوگرام HPLC ترکیبات فنولی ذرت خوشه‌ای را همراه با زمان تاخیر آنها نشان می‌دهد، همچنین میزان این ترکیبات در بالای هر پیک برحسب درصد ذکر شده است که می‌توان با جدول ۱ مطابقت داد. مقدار کل ترکیبات فنولی موجود در عصاره متانولی دانه ذرت خوشه‌ای توسط آنالیز HPLC (ppm) 1300 (میکروگرم در هر گرم) و در عصاره استونی آن (ppm) 1700 (میکروگرم در هر گرم) تعیین شد. از اینرو، در این تحقیق از عصاره استخراج شده با حلال استون استفاده گردید. طبق جدول ذیل، ترکیبات فنولی عمده شناسایی شده در دانه ذرت خوشه‌ای شامل اسیدهای فنولیک، فلاونوئیدها و آنتوسیانین‌ها می‌باشند. از مقدار کل ترکیبات فنولی فلاونوئیدها (۳۸ درصد) و آنتوسیانین‌ها (۱۵/۷۶ درصد) سهم بسزایی دارند. مجموع میزان اسیدهای فنولیک (۳۷/۱۵ درصد) تا حدی از مجموع میزان فلاونوئیدها (۳۸ درصد) کمتر است. طبق جدول ۱ عصاره فنولی استخراج شده شامل طیف وسیعی از اسیدهای فنولیک می‌باشد که قسمت عمده آن را اسید وانیلیک (۸/۹۵ درصد) و اسید فرولیک (۸/۸۸ درصد) تشکیل می‌دهند. ۲۴/۸۵ درصد نیز شامل سایر ترکیبات می‌باشند که قابل شناسایی نبودند. تانن‌های متراکم نیز جزء ترکیبات فنولی اصلی دانه ذرت خوشه‌ای است که فقط در برخی ارقام بازن B₁B₂ یافت شده است. اما به دلیل نبود استانداردهای لازم امکان شناسایی آن با روش HPLC میسر نشد. لذا، از آنجایی که دانه‌های ذرت خوشه‌ای مورد بررسی در این تحقیق، مخلوطی از ارقام مختلف است ممکن است حاوی یا فاقد تانن‌های متراکم باشد. Choi و همکاران (۲۰۰۷) میزان پلی فنول‌ها را ۷۳۳ میلی‌گرم در ۱۰۰ گرم دانه سورگوم قرمز تعیین کردند. آنتوسیانین‌ها از مهمترین ترکیبات پلی فنولی استخراج شده در این دانه‌ها بودند. همچنین میزان آلفا توکوفرول و مقدار کل توکوفرول‌ها و توکوترینول‌ها به ترتیب ۰/۱۴ و ۱/۷۹ میلی‌گرم در ۱۰۰ گرم وزن

فویل آلومینیوم پوشش داده شدند و به مدت ۴ روز بصورت دربسته در ۸۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. از آنجایی که چربی حیوانی مذکور نسبت به روغن‌های گیاهی حاوی درصد بالایی از اسیدهای چرب اشباع بوده و نقطه ذوب بالاتری (۳۵-۴۳°C) دارد در دمای پایین‌تر از ۸۰°C بطور محسوس در فرآیند اکسیداسیون شرکت نمی‌کند (قراچورلو و همکاران، ۱۳۸۶). قنبری و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی اثر آنتی اکسیدانی رزماری بر چربی دانه و روغن کانولا نیز از دمای ۸۰°C برای چربی دانه و ۷۰°C برای روغن کانولا استفاده نمودند. پارامترهایی نظیر اندیس پراکسید^۱، آزمون تیوباربتوریک اسید^۲ (TBAS) در نمونه‌های تهیه شده فوق در روزهای صفر، دوم و چهارم مورد بررسی قرار گرفتند و با نمونه شاهد مقایسه شدند. با توجه به داده‌های بدست آمده، از میان غلظت‌های فوق، غلظتی به عنوان غلظت بهینه در نظر گرفته شد و سپس به منظور مقایسه فعالیت آنتی اکسیدانی ترکیب فنولی ذرت خوشه‌ای با یک آنتی اکسیدان مصنوعی، نمونه تیمار شده با غلظت بهینه به همراه نمونه تیمار شده با غلظت مجاز TBHQ 100(ppm) و یک نمونه شاهد به مدت ۴۸۰ ساعت در ۸۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند و هر ۹۶ ساعت یکبار آزمون‌های پایداری اکسیداتیو (اندیس پراکسید، آزمون TBAS) در نمونه‌های مذکور انجام و مقایسه گردیدند.

اندیس پراکسید

این اندیس به روش یدومتری مطابق با استاندارد AOCS به شماره cd8b-90 با سه تکرار برای نمونه چربی انجام شد. این اندیس بر حسب میلی‌اکی والان اکسیژن در کیلوگرم چربی گزارش می‌شود (Firestone, 1994).

آزمون TBAS

اندیس TBAS بر اساس روش Pegg (۲۰۰۲) اندازه‌گیری شد. در این آزمون ابتدا، روغن مذاب دانه را در درون لوله آزمایش با ۴ میلی‌لیتر بوتانل حل کرده و کاملاً مخلوط نمودیم. ۴ میلی‌لیتر از محلول ۴ درصد (در بوتانل) تیوباربتوریک اسید به لوله‌های آزمایش افزوده شد. پس از آن درپوش لوله‌ها را گذاشته و آنها را به مدت یک دقیقه با ورتکس تکان دادیم. واکنش تیوباربتوریک اسید در دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد در داخل بن ماری به مدت یک ساعت اتفاق افتاد. پس از آن لوله‌ها با کمک آب یخ خنک شد. میزان جذب محلول در طول موج ۵۲۳ نانومتر، با کمک اسپکتروفتومتر^۳ UV-Visible اندازه‌گیری گردید (Fasseas et al., 2007).

- 1- Peroxide Value
- 2- Thiobarbituric Acid Substances
- 3- Spectrophotometer

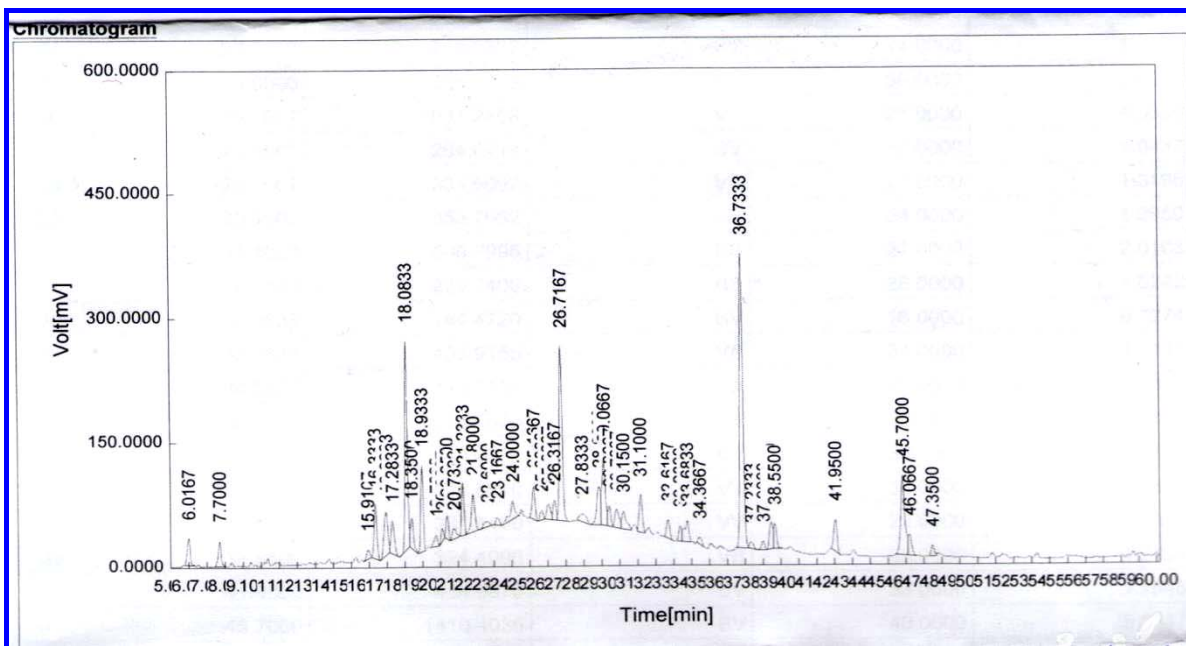
این رو، عصاره فنولی استخراج شده از دانه ذرت خوشه ای به رنگ قرمز بوده و در چربی دنبه حلالیت مناسبی ندارد.

تعیین موثرترین غلظت مصرفی عصاره استونی ذرت خوشه ای در چربی دنبه

شکل ۲، اثر افزودن غلظت های مختلف عصاره استونی دانه ذرت خوشه ای در روغن دنبه را در مقایسه با نمونه شاهد (روغن دنبه بدون افزودن ترکیبات فنولی) بر روی شاخص پراکسید طی ۹۶ ساعت در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد را نشان می دهد.

پایه تر دانه ذرت خوشه ای تعیین شد.

نتایج مطالعات Rooney و Dykes (۲۰۰۶) مبنی بر مطالعه ترکیبات فنولی و آنتی اکسیدانی ذرت خوشه ای و ارزن، نتایج حاصل از این بررسی را تأیید می نماید چرا که مطالعه آنها نیز بیانگر آن است که اسیدهای فنولیک و فلاونوئیدها جزء ترکیبات فنولی عمده در اکثر ارقام ذرت خوشه ای بوده اما تانن های متراکم فقط در برخی از ارقام باژن B₁ B₂ یافت شده است (Sikwese & Duodu, 2006). آنتوسیانین ها از ترکیبات مهم موجود در ذرت خوشه ای می باشند. آنها علاوه بر خاصیت آنتی اکسیدانی خود، یک رنگدانه محلول در آب نیز بوده و ایجاد رنگ قرمز، آبی و بنفش می کنند (فاطمی، ۱۳۷۸). از

شکل ۱- کروماتوگرام HPLC ترکیبات فنولیک عمده در ذرت خوشه ای

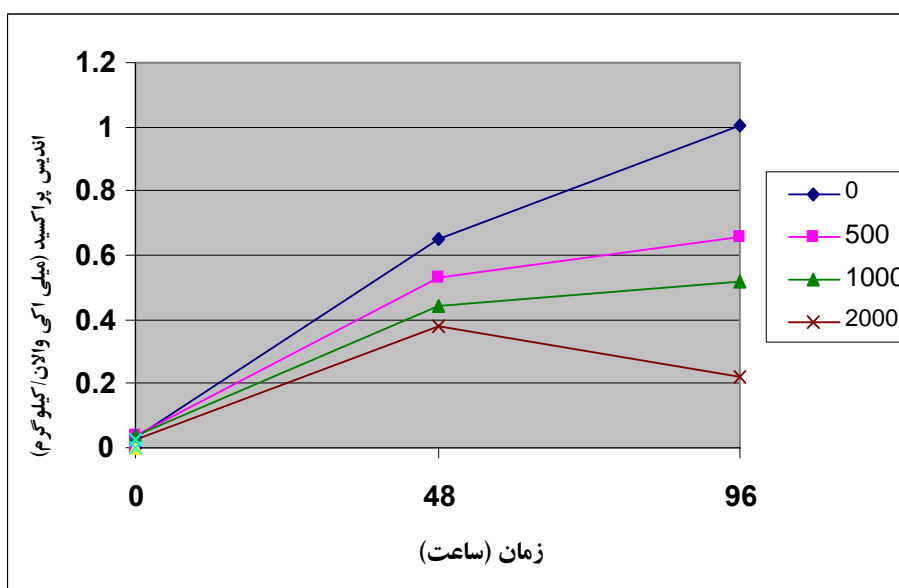
جدول ۱- ترکیبات فنولیک شناسایی شده در ذرت خوشه ای

میزان (درصد)	ترکیبات فنولیک
۲/۵۸	پاراهیدروکسی بنزوئیک اسید
۲/۸۵	اسید گالیک
۸/۹۵	اسید وانیلیکن
۳/۶۷	اسید کافئیک
۲/۲۱	اسید سیرینژیک
۱/۵۲	وانیلین
۸/۸۸	اسید فرولیک
۴/۰۷	اسید پارا-کوماریک
۱/۴۰	اسید ارتو-کوماریک
۱/۰۲	اسید سیناپیک
۱۵/۷۶	آنتوسیانین ها
۲۲/۲۴	سایر فلاونوئیدها
۲۴/۸۵	سایر ترکیبات

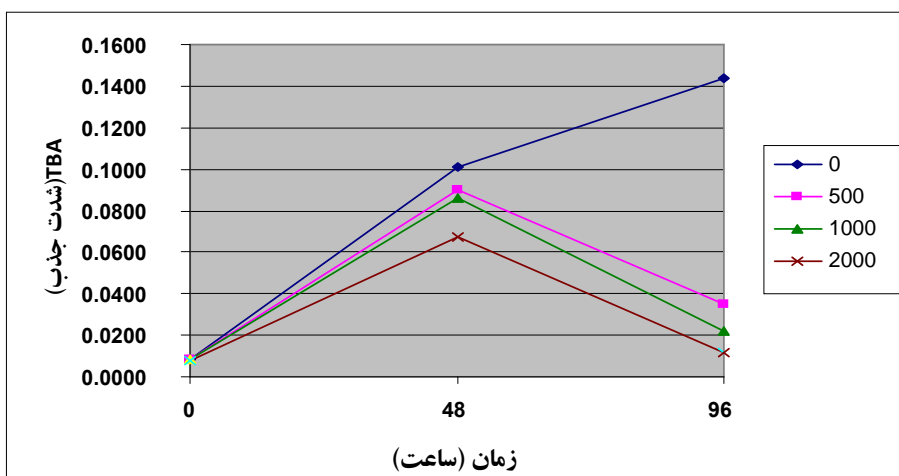
TBA نمونه شاهد نسبت به سایر تیمارها در طول مدت زمان نگهداری ۹۶ ساعت، در سطح $P \leq 0.05$ افزایش معنی دار یافته است. در غلظت های مختلف عصاره پس از طی زمان ۴۸ ساعت، اندیس TBA به طور معنی دار روبه افزایش بوده اما پس از ۹۶ ساعت این اندیس در نمونه های تیمار شده با غلظت های مختلف عصاره فنولی به طور معنی دار روبه کاهش رفته است. به طوری که این اندیس پس از ۹۶ ساعت در غلظت (ppm) ۲۰۰۰ به حداقل رسید. در اینجا نیز، اندیس TBA نمونه های تیمار شده با غلظت های مختلف عصاره و نمونه شاهد در زمان ۹۶ ساعت به طور معنی دار با هم متفاوت بودند.

بر اساس این شکل، در زمان صفر اندیس پراکسید تیمارها در مقایسه با نمونه شاهد تفاوت معناداری نداشتند. اما با افزایش زمان نگهداری، این شاخص در تیمارها نسبت به نمونه شاهد در سطح $P \leq 0.05$ به طور معنادار کاهش یافت. اندیس پراکسید تیمارها با غلظت های مختلف عصاره و نمونه شاهد در زمان ۹۶ ساعت به طور معنی داری با هم متفاوت بود. به طوری که تیمار با غلظت (ppm) ۲۰۰۰ توانسته است در زمان یکسان (۹۶ساعت) اندیس پراکسید کمتری را داشته باشد.

شکل ۳ روند تغییرات اندیس تیوباربیتریک اسید رادر اثر افزودن غلظت های مختلف عصاره استونی در چربی دنبه در مقایسه با نمونه شاهد نشان می دهد. با توجه به آن می توان مشاهده کرد که اندیس

شکل ۲- روند تغییرات اندیس پراکسید در چربی دنبه با غلظت های مختلف عصاره فنولی ذرت خوشه ای طی ۹۶ ساعت

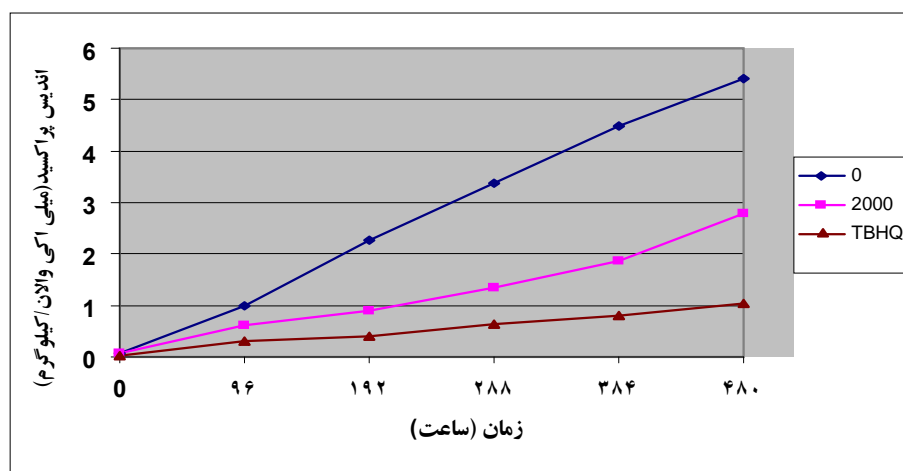
شکل ۳- روند تغییرات اندیس تیوباربیتریک اسید (TBA) در چربی دنبه با غلظت های مختلف عصاره فنولی ذرت خوشه ای طی ۹۶ ساعت

مؤثرتر عمل کند و در کاهش فساد اکسیداتیو متمرثر باشد. با مطالعه مقالات متعدد مشاهده شد که در اکثر آنها از غلظت (ppm) ۱۰۰ آنتی‌اکسیدان TBHQ برای مقایسه با آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی استفاده شده است. لذا در این تحقیق نیز ترجیح داده شد تا از غلظت متعارف TBHQ استفاده گردد. شکل ۴ تغییرات اندیس پراکسید را در دو تیمار مختلف (عصاره استونی و TBHQ) و نمونه شاهد در طی ۴۸۰ ساعت نشان می‌دهد. با در نظر گرفتن آن می‌توان مشاهده کرد که در دو تیمار فوق با گذشت زمان میزان اندیس پراکسید در سطح $P \leq 0.05$ به طور معنی‌دار افزایش یافته است. اما در تیمار با آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ این افزایش با سرعت کمتری صورت گرفته است. بر طبق همین شکل، قابل رویت است که اندیس پراکسید نمونه شاهد طی مدت نگهداری به طور معنی‌دار نسبت به تیمارهای دیگر روبه افزایش بوده است. همچنین در هر زمان (۰، ۹۶، ۱۹۲، ۲۸۸، ۳۸۴ و ۴۸۰ ساعت) تیمار با آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ در کاهش اندیس پراکسید مؤثرتر عمل کرده است. شکل ۵ تغییرات اندیس TBA را در دو تیمار مختلف (عصاره استونی و TBHQ) و نمونه شاهد در طی زمان ۴۸۰ ساعت نشان می‌دهد. طبق آن، اندیس TBA در نمونه شاهد و دو تیمار فوق در طی نگهداری در سطح $P \leq 0.05$ به طور معنی‌دار در حال افزایش بوده که این روند در نمونه شاهد به طور معنی‌دار بیشتر از دو تیمار دیگر بوده است. همچنین در نمونه تیمار شده با آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ روند افزایشی اندیس TBA طی زمان نگهداری با سرعت کمتری نسبت به نمونه شاهد و نمونه تیمار شده با عصاره اتفاق افتاده است و در هر زمان آنتی‌اکسیدان مصنوعی TBHQ نقش مؤثرتری در کاهش اندیس TBA داشته است.

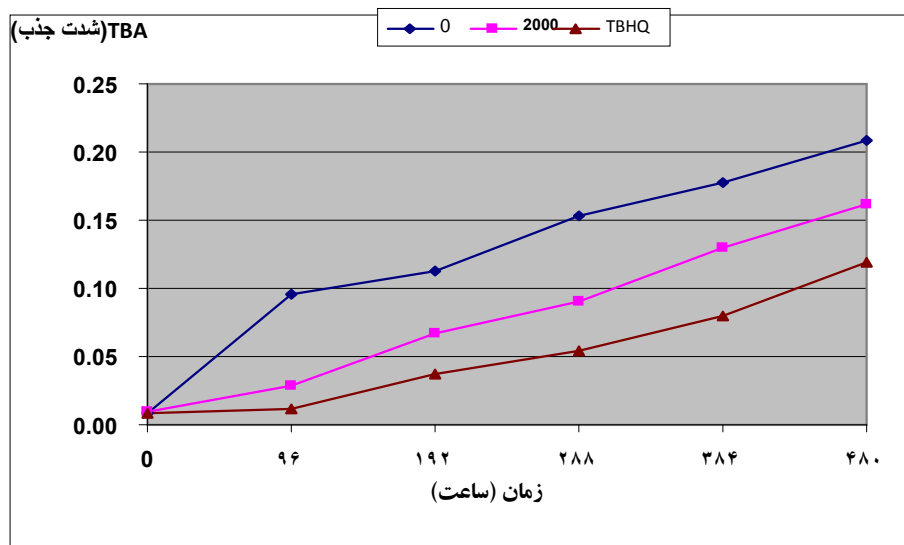
به علت حضور آنتوسیانین‌ها، عصاره فنولی دارای رنگ قرمز بوده و حلالیت نسبتاً کمی در چربی مذکور داشت. در غلظت‌های (ppm) ۵۰۰ و ۱۰۰۰ شدت رنگ نسبت به غلظت (ppm) ۲۰۰۰ آن کمتر و حلالیت نسبتاً بیشتر بود. اما با مقایسه اندیس پراکسید و تیوباربتوریک اسید در غلظت‌های مختلف (ppm) ۱۰۰۰، ۵۰۰ و ۲۰۰۰ این نتیجه حاصل شد که افزایش غلظت عصاره در تیمارها سبب کاهش معنی‌دار در این دو متغیر شده است و حاکی از آن است که غلظت (ppm) ۲۰۰۰ در زمان یکسان (۹۶ ساعت) اندیس TBA را در میزان کمتری نگه داشته است. البته لازم بذکر است، این احتمال وجود دارد که عصاره فنولی ذرت خوشه‌ای در غلظت‌های بالاتر از این مقدار اثر ممانعت‌کنندگی بیشتری بر اکسیداسیون نشان می‌دهد. لذا، تعیین غلظت بهینه (ppm) ۲۰۰۰ نسبت به سایر غلظت‌های مذکور بوده و غلظت بهینه مطلق به حساب نمی‌آید. نتایج مطالعات Duodu و Sikwese در سال ۲۰۰۶ مبنی بر اثر آنتی‌اکسیدانی عصاره فنولی پوسته ذرت خوشه‌ای بر روغن آفتابگردان نشان می‌دهد عصاره فنولی پوسته ذرت خوشه‌ای در غلظت (ppm) ۱۰۰۰ بیشترین اثر آنتی‌اکسیدانی را گذاشته است. زیرا در این مطالعه فقط از وارپته‌های ذرت خوشه‌ای باژن B₁B₂ که علاوه بر سایر ترکیبات فنولی ذکر شده، حاوی تانن‌های تراکمی نیز می‌باشد، استفاده شده است.

مقایسه اثر عصاره فنولی ذرت خوشه‌ای و آنتی‌اکسیدان TBHQ بر روند پیشرفت اکسیداسیون

بدین منظور از غلظت‌های (ppm) ۲۰۰۰ عصاره فنولی و (ppm) ۱۰۰ TBHQ استفاده شد. در واقع، در این مرحله هدف این بود که کدام یک از آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی یا مصنوعی توانسته‌اند در یک دمای ثابت (۸۰ درجه سانتی‌گراد) و زمان نگهداری ۴۸۰ ساعت

شکل ۴- روند تغییرات اندیس پراکسید در چربی دنبه در دو تیمار مختلف (عصاره و TBHQ) طی ۴۸۰ ساعت در دمای ۸۰ درجه

شکل ۵- روند تغییرات اندیس TBA در چربی دنبه در دو تیمار مختلف (عصاره و TBHQ) طی ۴۸۰ ساعت در دمای ۸۰ درجه

ارزان برای آنتی اکسیدانهای طبیعی استفاده نمود. مطالعات Sikwese & Duodu در سال ۲۰۰۶ بیانگر همین مطلب است که آنتی اکسیدان مصنوعی TBHQ در ممانعت از اکسیداسیون روغن آفتابگردان موثرتر از عصاره فنولی پوسته ذرت خوشه ای عمل کرده اما ترکیبات فنولی دانه ذرت خوشه ای نیز توانسته با مهار کردن رادیکالها و بلوکه کردن فلزات نقش بسزای خود را ایفا نماید. همچنین نتایج مطالعات قنبری و همکاران در سال ۱۳۸۵ مبنی بر اثر آنتی اکسیدانی عصاره مریم گلی در افزایش زمان ماندگاری چربی دنبه، روغن کانولا و پنبه دانه مبتنی بر آن است که علیرغم فعالیت بالای آنتی اکسیدانی TBHQ، نمی توان نقش عصاره فنولی مریم گلی را در ممانعت از اکسیداسیون کمتر از آن دانست.

قدردانی

نویسندگان از تلاش های آقای مهندس صفار در انجام آزمون های HPLC و خانم مهندس امیدی به سبب در اختیار گذاشتن بعضی از مواد مورد استفاده در این پژوهش قدردانی می نمایند.

تفاوت معنی دار اندیس پراکسید و تیوباریتوریک اسید در نمونه شاهد نسبت به نمونه های تیمار شده با آنتی اکسیدان های طبیعی و مصنوعی و کاهش این پارامترها در نمونه های تیمار شده فوق حاکی از اثرات این دو نوع آنتی اکسیدان در ممانعت از فساد اکسیداتیو چربی دنبه بوده است. بالا بودن مقدار TBA نمونه شاهد نشانه بالا بودن فساد بوده همان طور که مقدار پراکسید آن نیز بیشتر است. پایین بودن میزان TBA در نمونه های حاوی آنتی اکسیدان احتمالاً به دلیل اثرات آنتی اکسیدان ها در کاهش اکسایش و تولید محصولات ثانویه بوده است. چرا که زمانی که مقادیر هیدروپراکسید در چربی کم باشد سرعت تشکیل این ترکیبات سریع تر از شکستگی آنهاست. در این حالت میزان هیدروپراکسیدها در چربی شروع به بالا رفتن می کند. با گذشت زمان و افزایش غلظت هیدروپراکسیدها، این ترکیبات سریعاً شکسته می شوند و به دنبال چنین مکانیزمی مقادیر هیدروپراکسیدها کاهش می یابند. باید توجه داشت که در این حالت سرعت تجزیه آنها سریع تر از سرعت تشکیل است (قراچورلو و همکاران، ۱۳۸۶).

عصاره استونی حاوی مقادیر قابل توجهی از ترکیبات فنولی بوده، به طوری که عصاره حاصله می تواند از تشکیل محصولات اولیه و ثانویه در چربی دنبه ممانعت کند لذا، از آن می توان به عنوان منبعی

منابع

- اهدایی، ب.، ۱۳۷۲، اصلاح نبات. انتشارات دانشگاه شهید چمران. چاپ اول: ۱۷۵-۱۶۰.
- فاطمی، ح.، ۱۳۷۸، شیمی مواد غذایی. انتشارات شرکت سهامی انتشار. چاپ اول: ۲۰۲-۱۳۷.
- قاسمی افشار، پ.، قوامی، م.، قراچورلو، م.، آبرومند، پ. و الهامی راد، ا. ح.، ۱۳۸۶، بررسی اثر فرآیند تصفیه بر ویژگی های کیفی تالوالوئین. مجله علوم و صنایع غذایی، سال پنجم، شماره یک: ۲۹-۱۶.
- قراچورلو، م.، قوامی، م. و آبرومند، پ.، ۱۳۸۶، ارزیابی کیفیت فراکسیون های تالو. مجله علوم و صنایع غذایی، سال چهارم، شماره سوم: ۱۵-۲.

قنبری، ر.، قوامی، م. و صفافر، ح.، ۱۳۸۵، بررسی امکان تولید آنتی‌اکسیدان طبیعی از گیاه مریم‌گلی و تأثیر آن در افزایش زمان ماندگاری روغن دنبه، کانولا و پنبه دانه. مجله علوم و صنایع غذایی، سال سوم، شماره سوم: ۱۸-۲۶.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، ۱۳۸۴، روش‌های اندازه‌گیری پایداری روغن‌ها و چربی‌های خوراکی در برابر اکسید شدن، استاندارد ملی ایران، شماره ۳۷۴۴، چاپ اول.

Awika, J. M., Rooney, L. W., Wu, X., Prior, R. L., and Cisneros-Zevallos, L., 2003, Screening Methods to Measure Antioxidant Activity of Sorghum (*Sorghum bicolor*) and Sorghum Products. *J. Agric. Food Chem.* (51):6657-6662.

Beta, T., Rooney, L. W., Marovatsanga, L. T. and Taylor, J. R. N., 1999, Phenolic compounds and kernel characteristics of Zimbabwean sorghums. *J. Sci. Food & Agri.* (79):1003-1010.

Bocco, A., Cuvelier, M. E., Richard, H. and Berest, C., 1998, Antioxidant activity and phenolic composition of citrus peel and seed extracts. *J. Agric. Food Chem.*, 2123-2129.

Choi, Y., Jeong, H. S. and Lee, J., 2007, Antioxidant activity of methanolic extracts from some grains consumed in Korea. *Food Chem.* (103): 130-138.

Diko, M. H. and Gruppen, H., 2006, Phenolic Compounds and Related Enzymes as Determinants of Sorghum for Food Use. *Biotech. and Mol. Biol. Rev.* (1): pp.21-38.

Dykes, L. and Rooney, L. W., 2006, Sorghum and millet phenols and antioxidants. *J. Cereal Sci.* (44):236-251.

Fasseas, M. K., Mountzouris, K. C., Tarantilis, P. A., Polissiou, M. and Zevas, G., 2007, Antioxidant activity in meat treated with oregano and sage essential oils. *Food Chem.*, 106, 1188-1194.

Firestone, D., 1994, Official Methods and Recommended Practices of the American Oil Chemists' Society, Peroxide Value of Oils and Fats (Titration Method), 4th ed., AOCS Press, Champaign, IL.

Hahn, D. H., Rooney, L. W. and Earp, C. F., 1984, Tannins and phenols of sorghum. *Cereal Foods World.* (29):776-779.

Rossell, B., 2001, Animal Carcass Fats, Vol.2, Oils and Fats Series, 2nd ed. Leatherhead Publishing, U.K. pp: 520-527.

Salunkhe, D. K., Chavan, J. K., Adsule, R. N. and Kacem, S. S., 1992, World oil seed, Varno Strand Reinhold, New York. USA. pp: 420.

Shahidi, F. and Wanasundara, P. K. J. P. D., 1992, Phenolic antioxidants. *Crit. Rev. in Food Sci & Nutr.* (32):67-103.

Shahidi, F., 2005, Bailey's Industrial Oil and Fat Products. Animal Fats. 6th ed. AJohn Wiley&Sons, Inc., Publication .USA. pp: 161-206.

Sikwese, F. E. and Duodu, K. G., 2006, Antioxidant effect of a crude phenolic extract from sorghum bran in sunflower oil in the presence of ferric ions. *Food Chem.* (104): 324-331.

Ünsal, M., Go kalp, H. Y. and Nas, S., 1995, Basic chemical characteristics of fresh, non-packed and vaccum-packed sheep-tail and tail-fat stored frozen for different periods. *Meat Sci.* (63): 231-238.

Ünsal, M., 1996, Some Properties of Fresh Tail Fat Treated with Different Technological Process and Determination of Some Changes in Some Properties during Storage under Various Conditions. Doctorate thesis, Atatürk University Graduate Institute of Science, Erzurum, Turkey. pp: 50-157.

Ünsal, M. and Aktas, S., 2003, Fractionation and characterization of edible sheep tail fat. *Meat Sci.* (63):235-239.

Wasika, R. D., Hugo, L. F. and Rooney, L. W., 1992, Practical methods to determine the presence of tannins in sorghum. *J. Appl. Poultry Res.* (1): 122-128.